

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

IX. Excisâ Lindâ Marianâ, nequaquam excisa, quin potius aucta & confirmata loci religio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

quam ore usurparetur; quidni indignissimum censeamus eum, qui non jam Dianæ fabulæ, sed divinisissimæ supremi Numinis parentis Ædem subruam Imaginem, & Imagini destinatam à DEO sedem Thiliam pessundedit ac perdidit? si quis tamen Erostrati istius nomen magnopere nôsse desiderat, vicinorum Præfectorum nomina in Tabulariis excutiat: neque enim alius inter præfectos, qui Theutonicorum Commendatorum occupârunt locum, prior censeri potuit, nisi qui in tanto sacrilegii tacinore primus tenuit.

CAPUT IX.

Excisâ Lindâ Marianâ, nequaquam excisa, quin potius intacta, & confirmata loci religio.

Perfrictæ omnino, aut nullius potius frontis, si oportet omnes ii, qui singularem cum alibi, nec etiam apud Lindam Marianam, populi Catholicam pietatem ac Religionem, non verentur Idololatram, illiberali sanè voce, aut potius immani, & quam meretricia, prostitutaque infania, vocare, enim res ita haberet, excisâ Thiliâ, perditâ pessundâque Deiparæ Imagine, hoc est sublato, ut illi invocant, idolo; everto olim ac solo æquato fano; tandem esse reliqui potuit, quod aut Idololatras Lindam evocare, aut coli ab iisdem Lindæ possent. Etsi bescite tandem, si potestis, ô miseri; atque vel ex religiosissima hac apud Lindam pietate Catholicorum aliquando discite; quàm & vos naviter sitis impudentes, ac mendaces; & Catholici, etiam in Deipararumque cultu piissimè prudentes, ac verissimi religio-

religiosi. Quemadmodum enim Tilia succisa, Imagi-
 ne sublata, eversoque sacello, nihil aliud, nisi supre-
 mum Numen, colunt, venerantur, & adorant; ita,
 cum illa salva essent omnia, nihil in iis, nisi idem Nu-
 men adorabant, venerabantur, & colebant; adeoque
 nunc quoque in Deipara, & Cælitibus, Deiparæve
 aut Cælitum, signis, ædibus, Imaginibus, aut sacris
 locis & Liplanis, nihil nisi *gloriosum in Sanctis DEUM*,
 adorant & colunt. Quòd porro hoc, vel alio loco, id
 majore pietatis sensu agant; aut potius, quòd DEUS
 OPT. MAX. hoc potius loco quàm alio cultores suos
 exaudiat, gratiaque & beneficiis suis cumulet, pote-
 rant jam ex citato alibi S. Augustino (si vellent, ut
 aliquando saperent) erudiri. Quandoquidem autem
 hoc, quo Tilia stetit, & qui nunc quoque à Tilia no-
 men habet, loco, DEUS sese mortalibus eximie pro-
 pitium, ac largissimè munificum semper exhibuit, &
 in horas exhibet; mirum non est, si & olim tanta ad
 eum frequentia atque multitudine, populi semper
 undique confluerint, & nunc insuper confluant.
 Videtur enim quasi certamen quoddam, cum impie-
 rate atque immanitate hæretica, instituisse eo loci
 benignissimus DEUS. Hæretici quidem, non secus ac
 ille, à quo hæreseos toxicum hauserunt, tartareus
 serpens, calcaneo Virginis insidiando, honorem cul-
 tumque ejus obterere niritur; at benignitas benefi-
 centiaque divina, non modò sartam rectamque eo
 loco Deiparam conservat; verùm etiam per ipsos
 quoque adversariorum conatus, magis ac magis pro-
 movet. Hæretici, ut Deiparæ cultum, locique ipsius
 religionem extirpent, *sacellum & Tiliam funditus*
 excin-

excin-

excindunt, Imaginemque Deiparæ dissipant; at è
 diverso bonus DEUS, Imaginis loco, non tam oculis,
 quàm animis mortalium; reverentiam suæ Mariæ
 tantò majorem imprimit, firmioremque; quantò al-
 tiùs firmitusque hærent, quæ animis hominum, quàm
 quæ oculis duntaxat obversantur. Hæretici exspolia-
 to, excisoque Lindensi sacello atque asylo, homines
 omnibus DEI & Deiparæ beneficiis orbare, adeo-
 que omnes divinæ munificentiae fontes, ipsis everis
 sacelli ruderibus obruere, memoriamque eorum
 cum ipsa quodammodo terra eradere moliantur: at
 DEUS, cui, vel de petra ac silice aquas & flumina pro-
 ducere nihil est insolens, in ipsis quoque excisa Lin-
 dæ ruderibus, uberrimas gratiarum beneficiorumque
 suorum destinavit exhibere scaturigines. Neque mi-
 nus, quàm destinârat, exhibuit. Sicut enim homines,
 quos verus illa pietas ac religio, vel ex ipsis Lindæ ru-
 deribus, & squalore situque loci singulariter afflaba-
 tur, & exhilarabat, nullis, quemadmodum jam de-
 cetur, hæreticorum minis, strophis, aut suppliciis ab-
 terri, ne dicam arceri inde poterant; ita DEUS
 non majora, certè prioribus paria, in loco, quantum
 cunque deserto, beneficia cumulatissimè largiebatur;
 ut vix ullus in excisa desertaque jam Linda, Lin-
 dam videretur jure posse desiderare. Quocirca ho-
 mines, villæ, oppida, & provinciæ locum desertum
 frequentare, ut antè; preces supplicationesque facere,
 ut antè; vota, anathemata, & donaria perferre
 DEI, Deiparæque subsidia assatim experiri; celestibusque
 beneficiis cumulari ut antè. Nimirum acer-
 vus ille ruderum, quem in medium sacelli locum

quo olim Tilia steterat, aggererant sacrilegi, quasi Aurifodina quædam piis omnibus fuit: ut, quibus egerent, quæque à DEO & Deiparæ poposcissent, inde quodammodo sibi eruerent: adeo, ut nemo inde voti impos abiret; nemo, si exteriorem loci ornatum, qui antè fuerat, amantitatemque demas, quidquam præterea magnopere requireret. Atque hoc nimirum (ut ad divinam Regiæ varislyram numerosque canamus) nil propè aliud erat, quàm *sugere mel de petra, oleumq; de saxo durissimo*: evenitque hîc, latrem in spiritu, DEI & Ecclesiæ Catholicæ filiis quod filii Israël, ab Ægyptiis & Pharaone quondam oppressis (a) *Quantò opprimebant eos, tantò magis multiplicabantur, & crescebant*; adeoque (quod ante præmissum fuerat) *quasi germinantes multiplicati sunt*. Desolatus ac desertus erat tum Lindæ Marianæ locus; at in eo veri filii Israël germinabant; & instar rosarum, inter illas veprium spinas, pulcherrimè efflorescebant: constringebant illam filiorum DEI in cultu divino libertatem, immanes illi hæreseon hæreticorumque ministri; nihilominus illi *crescebant*; vel potius, ut in Hebræo legitur, *erumpebant*; quia, uti Cornelius ad eum locum addit, perinde atque Aqua aut fluvius, quò magis arctatur & concluditur, eò majore vi & copiâ eluctatur, aggeres obicesque perfringit & erumpit; ita & olim filii Israël in Ægypto oppressi; ita postmodum Catholici omnes, Ægyptiacâ apud Lindam Marianam servitute, per Pharaonem Ministrosque Pharaonis inductâ. De qua servitute jam superest differendum.

CAPUT

(a) Exodi I. 12.